

РЕШЕНИЕ

№ 549

гр. Бургас, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря **ДИАНА СТ. СИВОВА**
като разглежда докладваното от Тонка В. Мархолева Гражданско дело № 20232120105770 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „**МЪНИ ПЛЮС КОРП**“ ЕАД със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК *****, седалище и адрес на *управление*: гр.****, представлявано от изпълнителните директори И. Л. П. и Б. Я. Я. чрез: адв. И. Л. против **Н. М. Й.**, ЕГН *****, от гр. ****, с която се претендира да бъде признато за установено спрямо ответника, че последната дължи на ищеца следните суми по Договор за продажба на изплащане №**** от 11.02..2019 г., сключен с „Мобилтел“ ЕАД /понастоящем “А1 България” ЕАД/:

1. 84,84 лв., представляваща незаплатена сума по Договор за продажба на изплащане от 11.02.2018 г. за устройство Handset NOK6 Black MT 15 23м, сключен между ответницата и „А1 България“ ЕАД, която сума е платена от ищеца в качеството му на поръчител по сключен между него и „А1 България“ ЕАД Договор за поръчителство от 07.11.2014г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 05.06.2023г. до окончателното изплащане на сумите,
2. сумата от 27,12 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 06.02.2020г. /датата на заплащане на сумата от 84,84 лв. от ищеца на „А1 България“ ЕАД/ до 12.03.2020 и от 14.05.2020г.до 01.06.2023г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 3421/2023г. по описа на БРС.

Претендират се и разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в настоящото производство, както и разноски по чгд №3421/2023 г. на БРС в размер на 25, 00 лв. държавна такса и 400 лв. адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди в **исковата молба**, че на 11.02.2018 г. между „Мобилтел“ ЕАД, понастоящем „А1 България“ ЕАД и ответницата е сключен договор за продажба на изплащане № ***, по силата, на който ответницата, в качеството си на купувач е станала собственик на устройство - апарат Handset NOK6 Black MT 15 23м със сериен номер ****,

като купувачът се е съгласил да заплати продажната цена, съобразно погасителен план по договора. Поради неплащане в срок, договорът е прекратен предсрочно на основание т.12.3 и непогасената сума до края на срока на договора в размер на 84,84 лв. е станала предсрочно изискуема. Твърди се на следващо място, че на 07.11.2014г. между „А1 България“ ЕАД и ищеца с предишно наименование „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД е сключен договор за поръчителство, по силата, на който ищецът се е задължил да обезпечи задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ договори за продажба на изплащане. Поради липса на доброволно плащане по договора от страна на ответницата и след отправена писмена покана от оператора, на 06.02.2020 г. ищецът заплатил на „А1 България“ дължимата сума в размер на 84,84 лв., по договора от 11.02.2018г. До ищцата било изпратено уведомление, с което същата е уведомена, че „Мъни плюс корп“ ЕАД, който е изпълнил задължението, е встъпил в правата на кредитора „А1 България“ ЕАД по чл. 146 ЗЗД. Претендира се и мораторната лихва, считано от датата, на която ищецът е платил дължимата сума на „А1 България“ ЕАД до 01.06.2023г., без времето от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. Изтъква, че тъй като "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД не е депозирало възражение в срок, заповедта спрямо него е влязла в сила, поради което искът от поръчителя, встъпил в правата на кредитора "А1 България" ЕАД бил само срещу физическото лице Н. Й.. Предатавя доказателства в подкрепа на твърденията си. Претендира разноски и представя списък по чл. 80 от ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от страна на ответника.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът не се явява лично, депозира молба, с която сочи, че няма възможност да се яви лично, тъй като е в майчинство.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от **фактическа страна**:

Исковете, предмет на настоящото дело, са подсъдни на съдилищата, като е на лице правен интерес от предявяването им пред съда, тъй като се твърди, че е на лице нарушаване на субективни материални права, като се търси защита чрез установяване дължимостта на претендираните от заповедното производство вземания. Към първоинстанционното производство е приложено чгд № 3421/2023 г., в рамките на което с разпореждане от 06.06.2023 г. по повод заявление на ищеца по чл. 410 от ГПК е разпоредено да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение за 84, 84 лв. главница, ведно със законната лихва от 05.06.2023 г. до окончателното изплащане на задължението; 0, 85 лв. лихви за забава за периода от 06.02.2020 г. до 12.03.2020 г.; 26, 27 лв. лихва за забава за периода от 14.05.2020 г. до 01.06.2023 г., както и за разноски в размер на 400 лв. адвокатско възнаграждение и 25 лв. за държавна такса. Издадена е заповед №1645 от 06.06.2023 г., връчена по месторабота на длъжника Й. на 03.07.2023 г. и на другия длъжник "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД на 29.06.2023 г. В законния едномесечен срок на 17.07.2023 г. длъжникът Й. е депозирал възражение по чл. 414 от ГПК, след което с разпореждане №8405 от 10.08.2023 г. съдът на осн. чл. 415 от ГПК е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си. Съобщението е връчено на 24.08.2023 г., като пред БРС на 25.09.2023 г. /първият присъствен ден/ в срок е предявен иск по чл. 422 от ГПК, съдържащ обстоятелства и искане, съответни на заявеното по реда на чл. 410 от ГПК в заповедното производство. Спрямо юридическото лице заповедта е влязла в сила, тъй като възражение не е постъпило. Последното обуславя допустимостта на настоящото производство.

По делото е представен и приет договор за продажба на изплащане №***, сключен на

11.02.2018 г. между "А1 България" ЕАД (продавач) и ответника Н. М. Й. (купувач), по силата на който продавачът е прехвърлил на купувача собствеността върху мобилно устройство " Handset NOK6 Black MT 15 23м със сериен номер ****, при постигната уговорка за заплащане на първоначална вноска в размер на 17, 50 лв. и 23 месечни вноски в общ размер от 402, 51 лева, подробно индивидуализирани в приложен по делото погасителен план. Към договора е приложен и приемо – предавателен протокол, по силата на който продавачът е предал на купувача вещта, предмет на договора.

По делото е приет и договор за поръчителство от 07.11.2014 г. (л. 12-20), по силата на който "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД се е задължил в качеството си на поръчител срещу уговорено възнаграждение да обезпечи задълженията на абонати, сключили с "Мобилтел" ЕАД договор за продажба на изплащане, както и 15.03.2016 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с една година, считано от 07.11.2016 г.

Представени са също и анекс от 12.12.2016 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с една година, считано от 07.11.2016 г. до 07.11.2017 г., както и анекс от 30.11.2017 г., по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с още три месеца, считано от 07.11.2017 г. Представени са също и анекс от 05.06.2018 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с още шест месеца – до 07.08.2018 г.; анекс от 01.10.2018 г., с който срокът на договора е продължен до 08.08.2019; последващ анекс, с който срокът на договора е продължен до 08.08.2020 г.; и анекс от 08.08.2020 г., с който срокът е продължен до 30.09.2020 г.

По делото е представено и уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от ЗЗД, , изпратено до ответника от ищцовото дружество, чрез което ответникът бива уведомен, че задълженията му към „А1 България“ ЕАД са прехвърлени към "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД по силата на договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

По делото е представена и справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г., съдържаща списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД, от която се установява, че в същата фигурира и задължението на ответника Н. Й. (л. 32) по договор за продажба на изплащане. Към справката е приложен и приемо – предавателен протокол от 22.08.2019 г., с който служител на "Мобилтел" ЕАД е предал на служител на "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД, на електронен и хартиен носител информацията, съдържаща се в справката по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

По делото е представено и уведомление от 26.02.2020 г., по силата на което "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД е превел по сметка на „А1 България“ ЕАД сумата от 84, 84 лв. като просрочено задължение по договор за продажба на изплащане №*** от 11.02.2018 г. с длъжник Н. М. Й., с което и на основание чл. 146 от ЗЗД счита, че е встъпил в правата на „А1 България“ ЕАД срещу ответницата.

Приетото за установено от фактическа страна обуславя следните **правни** изводи:

Искът е предявен от процесуално легитимирана страна и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустим. Правният интерес от воденето му се обосновава с издадена срещу ответника в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК относно вземанията, предмет на настоящото производство, срещу която е постъпило възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Искът за установяване на вземането е подаден в преклузивния срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

При разглеждането му по същество съдът намери следното:

Предмет на иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 143 ЗЗД, вр. чл. 79 ЗЗД е признаване за установено по отношение на ответника съществуването на вземане на ищеца за определени парични суми. Уважаването на претенцията предполага доказване кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: наличието на договорни отношения между „А1 България“ ЕАД и ответника във връзка със сключен договор за продажба на изплащане, изпълнение на задължението на продавача да предаде вещта, предмет на сключения договор, качеството на ищцовото дружество на поръчител на ответника по сключения между "Мобилтел" ЕАД и ищеца договор за поръчителство от 07.11.2014 г., както и че ищецът е заплатил сумите по задължението на ответника на „А1 България“ ЕАД.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин наличието на валидна облигационна връзка между „А1 България“ ЕАД, в качеството му на продавач и ответника, в качеството му на купувач, въз основа на сключения договор за продажба на изплащане №****, сключен на 11.02.2018 г. между "А1 България" ЕАД (продавач) и ответника Н. М. Й. (купувач), по силата на който продавачът е прехвърлил на купувача собствеността върху мобилно устройство " Handset NOK6 Black MT 15 23м със сериен номер ****. Договорът е обективиран в писмена форма и съдържа надлежна индивидуализация на страните, датата, мястото на сключване и предмета на сделката, от ответната страна не се оспорва тяхната действителност, поради което следва да се приеме за доказано, че страните са били обвързани по силата на валидно облигационно правоотношение. Изпълнението на задължението на продавача за предаване на вещта, предмет на сключения договор се установява от съставения и подписан от страните приемо – предавателен протокол от 11.02.2018 г. (Приложение № 1 – л. 11).

Установява се, наред с това, от представения по делото договор за поръчителство от 07.11.2014 г., че "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД се е задължил в качеството си на поръчител срещу уговорено възнаграждение да обезпечи задълженията на абонати, сключили с "Мобилтел" ЕАД договор за продажба на изплащане, сред които е и задължението на ответника Н. Й., видно от представената справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

Изпълнението на задължението на ищцовото дружество да заплати сумите по задължението на ответника към "Мобилтел" ЕАД се установява от представените справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г., уведомление по т. 2.2.6 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г. (л. 36).

С оглед изложеното дотук и предвид неизплащането на дълга в уговорените срокове, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 143, ал. 1 ЗЗД за реализиране на отговорността на ответника по спора, тъй като е безспорно установено, че ищецът в качеството си на поръчител е изпълнил задължение на ответника, като длъжник по сключен договор за продажба на изплащане №. от 11.02.2018 г. Определящо в случая е, че ищецът е погасил задължението на ответника и като изпълнил задължението поръчител встъпва в правата, които кредиторът има срещу длъжника (чл. 146 ЗЗД). Обстоятелството, че поръчителят не е уведомил длъжника за извършеното от него изпълнение, не е определящо за реализиране на встъпване в правата му. То има значение само дотолкова, доколкото дава възможност на длъжника да му противопостави възраженията, които има срещу кредитора, но в конкретния случай длъжникът не е имал и не е противопоставил такива възражения (арг. от решение № 114 от 21.03.2011 г. по гр. д. № 1143/2010 г. на ВКС, ГК, IV г. о.)

В чл. 143, ал. 1, изр. второ ЗЗД е определен срокът за изпълнение на задължението, като е посочено, че поръчителят има право на законни лихви върху заплатените суми от деня на плащането. Следователно в закона е посочен падеж и поради неизпълнението от ответника длъжник, последният е изпаднал в забава и дължи на основание чл. 86 ЗЗД мораторна лихва върху заплатените суми от деня на плащането от поръчителя без да е необходима покана от

страна на ищеца - поръчител (чл. 84, ал. 1, изр. първо ЗЗД). В случая лихва се претендира за периода не от деня на плащане на главницата от поръчителя, посочен в уведомлението 11.06.2019 г. (л.36), а от 06.02.2020 г. до 01.06.2023 г., който размер съдът изчислява на 27, 12 лв. и до този размер с оглед диспозитивното начало искът по чл. 86 ЗЗД е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

С оглед на всичко изложено, съдът намира за доказани релевантните факти, обуславящи основателността на исковите претенции за главница и лихви, предявени по реда на чл. 422 ГПК, поради което същите следва да бъдат уважени за сумите до посочените размери и в периодите, така както са посочени в исковата молба.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски в исковото и в заповедното производство, за чието разходване е представил доказателства, както и списък по чл. 80 от ГПК. В този смисъл ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 475 лв. в исковото производство за държавна такса и минимално адвокатско възнаграждение, както и разноски в заповедното производство в размер на общо 425 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Н. М. Й., ЕГН *****, от гр. *****, че дължи на „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД /със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД/ с ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр.****, представлявано от изпълнителните директори И. Л. П. и Б. Я. Я чрез: адв. И. Л. сума в размер на **84,84 лв.**, представляваща незаплатена сума по Договор за продажба на изплащане от 11.02.2018 г. за устройство Handset NOK6 Black MT 15 23м, сключен между ответницата и „А1 България“ ЕАД, която сума е платена от ищеца в качеството му на поръчител по сключен между него и „А1 България“ ЕАД Договор за поръчителство от 07.11.2014г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 05.06.2023г. до окончателното изплащане на сумите, както и сумата от **27,12 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 06.02.2020г. до 12.03.2020 и от 14.05.2020г. до 01.06.2023г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 3421/2023г. по описа на БРС.

ОСЪЖДА Н. М. Й., ЕГН *****, от гр. **** **ДА ЗАПЛАТИ** на „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр.****, представлявано от изпълнителните директори И. Л. П. и Б. Я. Я. сумата от **475 лв.** разноски в исковото производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и разноски в заповедното производство в размер на общо **425 лв.** за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____